

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

16 de delatione Successionis intestati in fiscum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

- hoc sine hered. dec. lib. 10. C. exemplo coniunctionis & iuris eius accrescendi, quæ in hereditatibus, legatis, & bonorum possessionibus locum habet, & præfertur coniunctum disiuncto, l. 1. quan. non per. par. pot. accres. C. l. si ex pluribus, de suis & leg. P. l. 1. §. his ita, & §. ubi autem, de cad. toll. C. l. re coniuncti, de leg. 3. l. triplex, de ver. sign. in bonis vbi coniunctio: vt etiam mercatorum collegium fisco præfertur, in bonis quæ habet in collegio mercator sine proximis decedens, non in aliis, l. D. Commodus, de iure fisco. P. Et succedit in eodem casu magistratus suis officialibus, l. si. C. de apparit. C. pref. praeo. lib. 12. C. Quidbitat tamen Benedictus, ad d. c. Raynnt. & d. ver. & uxorem, & c. num. 255. num hæc vera sint in Gallia, vbi princeps iure vacantium bonorum, vt dicemus ca. seq. successiones sibi vindicat. Et ego certe puto, locum non habere: cum iure societatis introducta sint collegia, ratione cuiusdam finis publicæ negotiationis, politicæ, vel vtilitatis, l. 1. quod cuiusque vniuers. nom. P. Et societas post mortem non a dicitur, sed morte soluitur, §. soluitur ad hoc, de societ. apud Iustin. l. 1. & l. verum est, 64. §. si. pro soc. in P. ne pacto prorogari possit post mortem, vt per societatem impediatur successio intestati, vel proximorum, vel testamentaria, l. si fratres, §. si idem respondit, l. adeo, 60. eo. P. Et ideo oportet ad fisco peruenire, quæ ex collegiis vel alia curiali societate, peruentura essent ad proximis defuncti ab intestato, si habuisset: ea vero, quæ etiam existantibus successoribus proximis, collegio, vel ex statuto, vel lege vel consuetudine solent reservari, nullis existentibus proximis ad collegium quoque, non ad fisco pertinere. ¶ Proinde de ecclesia aut monasterium, capitulumque ab intestato mortuo clerico, prælato, canonico, vel fratre religioso, si ius habet exuuiarum vel spoliarum, præfertur & proximis & fisco: si non habeat hoc ius, sed proximi non sint, defuncto succedit etiam in omnibus, si sint proximi, res suas tantum retinet, c. pen. & si. 12. q. 5. l. si quis presbyter, de epis. & cler. c. 1. de success. ab int.*
- 8 ¶ Mater & fratres ordinis Sancti Iohannis Hierosolymitani, per obitum priorum, castellanis, empofte, baiuliorum, commendatariorum, & aliorum administratorum bonorum ordinis, commune ærarium percipiunt mortuarii, & fructus vacantis prioratus, commende, castellanis, empofte, baiularis, vnius anni, computanda die S. Iohannis Baptiste proxime mortem sequentis, vique ad alium diem sequentem S. Ioh. Baptist. vt habetur in statuto eiusdem ordinis milit. S. Ioh. Hospit. Hierosol. §. de communi ærario, c. 4. qui soluntur ab iis, qui in eodem ordine locum demortuorum subeunt, c. 8. eiusdem titul. ubi sup. Insuper omnia bona mobilia & immobilia, quorumcunque fratrum eiusdem ordinis, pertinent post eorum mortem ad ærarium commune ordinis: vocant hæc spolia. Demtis fratribus capellanis & seruentibus officii, vt dicunt, quorum bona seu spolia perueniunt ad illos, in quorum prioratibus, baiulatus, & commendis, residentiam habuerint, c. 20. eiusdem tit. Excipit statutum & vasa, & alia obsequio ecclesie deputata, quæ ecclesie relinquuntur, c. 21. eo. quem admodum vtilitatis, vt ait, & instrumenta rustica, relinquuntur successoribus in administratione, diuisis tamen pecoribus inter successores in beneficio, & ærarium commune, c. 22. eod.
- 9 ¶ Erat antiquis & in iure civili, successio in ius patronis in bonis liberi tantum, ex lege duodecim tabularum, si is deceisset sine legitimo herede, §. 1. de success. lib. l. 3. de suis & leg. hered. P. Iure prætorio pars dimidia deinde delata bonorum liberi, patrono, §. 2. d. tit. de success. lib. Subinde lege Papia, cum filiis liberi patronus in virilem partem vocatus, si tertium centum millium esset patrimonium, §. postea, eod. Postea & Iustinianus, decedentibus sine liberis ab intestato liberis, patronis ex lege duodecim tabularum, delatam successio nem referuauit, §. sed nos tra constitutio, eod. Succeditque libero non tantum patronus, sed etiam coniuncti vel proximi patrono vsque ad quintum gradum: vt si eiusdem patroni vel patronæ, vel duorum vel duarum plurimum liberi sint, qui proximi est, ad liberi seu libertæ vocetur successio nem, & in capita non in stirpes diuidatur successio: eodem modo & in iis qui ex transuetso latere veniunt seruando, d. §. sed nos tra. Nisi forsitan a patrono alicui ex liberis suis, vel alteri assignatus fuerit libertus: nam tunc ad eum solum peruenit liberti successio, §. 1. de assign. libert. l. 1. eo. P.
- 10 ¶ Erant & aliquando duæ successiones, antiquatæ deinceps per bonorum creditorum venditionem, & ex Senatufconsulto Claudio, quæ quia sublata sunt, item quia viuorum erant non mortuorum, facie cano. quæris, de consec. dist. 4. l. si vnus, §. pater, verfic. sed si pater, de patris, Pand. Guillelmus Benedictus

qua se habet per bonor. vendit. §. 2. & in eum Theophilum, & l. vnica, de Senatufc. Claud. tollent. lib. 7. C. tit. 24.

De delatione successio nis intestati in fisco.

C A P. 16.

- 1 Fisco defunctis intestatis, quando succedat. & seq. n.
- 2 Denariatus homo quis, & quis ei succedat.
- 3 Proximitatis gradus contra fisco, quomodo probatur.
- 4 Fisco priuato succedens heres, tenetur ad onera hereditaria.
- 5 Fendum rediens ad regem non facit hominum subdito regis.
- 6 Fisco ecclesie præfertur fisco regio in successione clerici.
- 7 Alaphyis succedit in Gallia princeps.
- 8 Heredi indigno quomodo succedat. fisco.

Deficientibus tamen personis, quæ legitimam succedendi habeant auctoritatem, vel illis succedere aliqua ex causa prohibita, vel nolentibus hereditatem defuncti, res publica & patria eiusque fisco seu ærarium commune, quod penes regem & principem est, vocatur, tanquam ad bona vacantia, l. vacantia, 4. de bon. vac. lib. 10. C. l. si. in autem in furor. de curat. furia. lib. 5. C. tit. 70. l. vn. §. tum autem in superiore. de cad. toll. C. Et vbi princeps fisco habet, a bonis vacantibus ciuitatis excluduntur, l. 1. de bon. vacat. lib. 10. C. tit. 10. Theodericus rex Gothorum scribit apud Cassiodorum lib. 5. varia. c. 24. Epiphano viro spectabili consulari provincie Dalmatice, & in bet, bona cuiusdam Ioannæ quæ viro successerat, sine testamento mortuæ & sine proximis, vt cadauca fisco ad iudicari & aggregari. Idemque alibi, idem lib. 6. varia. c. 8. Cassiodorus docet, in formula comitiarum priuarum tertium, deficientibus legitimis heredibus, postremo loco bona intestati deferri ad fisco. In lege Boiariarum sic quoque scriptum, c. 19. i. i. 3. Quod si maritus & mulier sine herede mortui fuerint, & nullus vsque ad 7. gradum de propinquis, & quibuscumque parentibus inuenitur, cunctis res fisco acquirat. Succedebat tamen ex lege Ripuarie princeps, seu eius fisco, homini denariato vel denariato, id est, liberte per minimum coram principe iugeiuitati restituto, in l. Ripuar. i. i. 56. §. 4. Notandum tamen est, in quaestione quia fisco ad bona intestati venit, veluti ad vacata ex defectu cognatorum, si aliquis se dicat proximum & ex genere defuncti, & consanguinitatis gradum probare non possit, sufficere probasse, quod ipse & defunctus, de cuius agitur hereditate, habebatur pro cognatis vel consanguineis inter incolas loci vbi debebant, vel vbi defunctus habebat domicilium: vel quod se mutuo appellabant cognatos, vel quod dictam fuerit aliquando a defuncto, si cõtingeret eum decedere intestatum & sine liberis, quod ille suus futurus esset heres: vel quod defunctus in lecto mortuus fassus sit, eum sibi esse proximum: vt scribit Masuerus in praxi tit. de prob. §. 33. incip. item si fisco. Docet & Cynus ad l. non epistolis, C. de probat. Facit c. per tuas, de probat. Bal. in l. filium, de iis qui suat sui vel all. iur. P. ¶ Ceterum tamen nemo dubitat, vt opinor, hereditates, quæ ad fisco tanquam ad heredem deuoluuntur, transire in eum cum suis oneribus, & præstare fisco onera, quæ priuato succedens eidem præstaturus fuisset, l. si seruus, §. si quis, de lega. 1. l. fisco, de iure fil. P. Res enim sequuntur sua onera, l. 2. de præd. & alio rob. n. n. n. libro 12. C. ca. reuelentis, de statu monach. c. cum non sit, de deci. ¶ Expungendus tamen error Speculatoris in tit. de feud. v. s. 24. queritur, quem male sequitur Chassan. ad §. 1. ad ver. en payant & supportant, in des successions des bastards, in consuetud. Burgundum ait, quod si rex succedat alicui suo feudatario, qui tenebatur facere homagium seu hominum suo subdito & feudatario: quod rex etiam Francie tenetur illi etiam suo feudatario facere homagium pro illo fundo, in quo successit. Videtur enim alibi sibi contrarius, vbi disputat, num rex Francie qui acquisierat a rege Aragonie ciuitatem Montispessuli, quam ipse Aragonie rex habebat ex fide & hominio episcopi & capituli eiusdem ciuitatis, teneretur vt succedens in locum regis Aragonie, præstare fidem & hominum eidem episcopo & capitulo. Tandem enim resoluitur, Agid. Magi. in tract. de feud. & homin. ca. 1. citatque arctum eius res anni 1558. 25. Februarius, post multa, minime teneri regem hominum præstare suo vasallo, tum quod dominium non recognoscat in temporalibus, a per venerabilem qui filii sint, legit. tum etiam, quod omnia feuda mouentur & cadunt a rege. ¶ Et tamen quando retrofeuda reuertuntur ad regem, redeunt ad primam naturam, & proinde non subiciuntur fidei vel hominio amplius, facie cano. quæris, de consec. dist. 4. l. si vnus, §. pater, verfic. sed si pater, de patris, Pand. Guillelmus Benedictus

fisc explicat, quando fiscus succedit tanquam ab intestato, vel tanquam ex confiscatione, propter delictum. Et proinde ultra nihil addam, sed remittam egentem hac tractatione ad eundem, ad ca. Raynuius, ad ver. *Et uxorem nomine Adelafram*, in successione ab intestato, a num. 270. vsque ad num. 298. de testam. & de vacantibus, sequentibus numeris. Nos quoque de hereditatibus, quæ in fiscum deferuntur, aliqua annotauimus lib. 3. Syntag. ca. 12. Exstat & decisio Rotæ 865. in antiquis, incipiens, *mortuo Tizio*, titulus de testament. qua bona clerici decedentis sine legitimis hereditibus, fisco ecclesie adiudicantur, non secularis principis.

¶ Tritum tamen est in Gallia, regem vel fiscum eius succedere allophyliis iure albanagii, id est, iure alibi natorum, si regnicolis diplomate principis non fuerint infelici, & vt dicimus, si non

fuerint affiliati. Cui iuri suffragatur ius commune, *l. non lic. habi. Metrac. §. de lib. 11. C. tit. 55. Notat. hoc Guilhelm. Bened. in c. Raynuius, in ver. Et uxorem nomine Adelafram, decis. 5. numer. 48. Et seq. de testam. Pap. in rba pso. arefso. lib. 5. tit. 2.* Ita succedit quoque peregrinis decedentibus in regno, non naturali fatis, antiquata Authen. omnes peregrini, commun. de successione, exceptis scholasticis.

¶ Tenet tamen & fiscus locum heredis, quando bona heredi, tanquam ab indigno adempta, illi deferuntur, *vt in l. cum quidam, §. in l. Claudius, in fin. de iis quib. vt indign. §. l. 1. Et hereditas, vbi. Et videnda gloss. C. cod. tit.* Sed hæc & familia, magis ad ius confiscationis, & ad pœnas delictorum, quàm ad iura successione pertinet videntur. Ideo successioni ab intestato finem hic impono.

DE ACQVIRENDA, VEL AMITTENDA HEREDITATE. LIBER. XLVI.

De ratione huius libelli. Cap. 1.

- 1 Continuatio libri 46. ad precedentes. C. nu. 5.
- 2 Heres necessarius quis.
- 3 Heres suus, & necessarius quis.
- 4 Aditio hereditatis quibus heredibus non erat necessaria, & precedens.
- 5 Mortuus fuisse vinum ex consuetudine, quid significet.
- 6 L. cum heredes, de acq. poss. sub lata sit ex Galliarum vsu.
- 7 Aditio hereditatis an sine actu corporali fiat.

OSTENDAM tamen superioribus libris explicauimus ea, quæ pertinent ad causam testamenti, & intestati defuncti: ordo videtur postulare, vt effectum vtriusque causæ doceamus, & communia pertractemus. Scopus vtriusque est, habere & constituere heredem, qui talis, nisi habeat, vel habuerit, vel velit habere hereditatem, vel ius hereditatis, non potest esse nec dici. ¶ Antiquitus tamen quidem erant heredes aliqui necessarii, qui velent nolentve, hereditatem habebant defuncti, Cuiusmodi: seruus heres institutus, qui omnino post mortem testatoris liber necessarius fit heres, §. necessarius, de her. qual. & differ. l. lege Cornelia, 12. de testam. P. si is testatoris seruus, non si alienus, §. seruus, de hered. insti. l. si alienum, eo. tit. P. & per institutus sit, reiecta conditione, si velit, quæ faceret illum voluntarium, *lex parte, de acq. hered. P. l. si sub conditione, §. fin. de her. al. quin enim nisi in seruo conditio perpetua adiecta, l. Corn. de her. inst. P. l. verb. de cond. insti.* Et hic seruus non eggebat aditione, sed cogebatur ob præmium acceptæ libertatis heres esse, *l. de neces. her. inst. C. l. 1. qui manu. non poss. & talis erat a die mortis testatoris. ¶ Erant tamen & sui & necessarii heredes, liberi qui in potestate morientis fuerant eius mortis tempore, qui omnino, siue velent siue nolent, tam ab intestato quam ex testamento heredes erant, §. sui & necessarii, de her. qual. & differ. l. si qui putat, 15. §. l. necessarii, 57. de acq. hered. lib. 29. P. tit. 2. l. consuetudinibus, §. 1. de cond. & demonst. P. l. filio, 7. §. 1. de in. iust. rupt. P. d. l. lege Cornelia, 12. de testam. & in eos dominium & hereditas continuabatur ex lege 12. tab. sine aditione, *l. in suis, 11. de lib. & posth. l. in suis, 14. de suis & legit. P.* donec prætor ipsis permisit volentibus se abstinere ab hereditate, vt potius parentum, quam ipsorum bona a creditoribus possiderentur, *d. §. sui autem, de her. qual. & differ. & d. l. necessarii, 57. de acq. hered. l. nam nec, 91. de leg. 1.* Et hoc beneficium viget adeo, in edicti perpetui transfuit potestatem, vt ea de causa non fuerit postea necessarium adiri prætorem viuentem, vel iudicem, vt abstinendi ab hereditate peteretur licentia, *lei qui se non immiscuit, 12. Et l. si quis filium, §. 1. de acq. hered. P. l. si min. se ab her. abst. in lib. 2. C. tit. 39. ¶ Fierunt & alii necessarii heredes, in quibus nec cretio, nec aditio hereditatis erat necessaria: idque quo tempore decemviralibus legibus Romani utebantur, & quando testamentum fiebat per æs & libram, & heres familiaris emebat, §. 1. de test. Gall. lib. 15. ca. 12. C. 1. d. Orat. tunc enim cum fiebat familiaris emancipatio, heres fieri & adire videbatur, in contractu emtionis fidem suam accommodando adhibitis testibus: vel ex contractu conueniri possit emtionis, §. 1. de em. l. 1. eo. P.**

¶ Verum tamen tamen cum sequentibus temporibus placuerit, liberam relinqui hereditatis agnitionem, visum est æquum nemi-

nem cogi debere adire, *l. nec emere, de iure delibe. C.* Et proinde & de iure deliberandi tractandum fuit & spatium ante aditionem cernendi & consultandi datum, vt videret heres, vt tum sibi expediret hereditatem agnoscere. Proinde nos de hac iure ante acquisitionem vel repudiationem dicemus, & subiiciemus deinceps Deo fauente, quæ ad vtramque partem pertinent, quid, & quod duplex, de his quæ petuntur seu de petitione hereditatis, a quibus acquiratur vel per quos fiat aditio, de forma acquisitionis hereditatis per collationem, de personis quibus non queritur hereditas, & ibi de ademptione, repudiatione, de iure accrescendi, & de fine & rationibus acquisitionis, vel repudiationis. ¶ Et tamen quæquam in iure Gallico, & alibi de aditione corporali non valde contentatur, propter consuetudinem generalem, qua, *mortuus fuisse vinum, de qua consuet. proprium opus, le mort fuisse le vis. edictis Tiraq. hanc consuet. habere locum Papie, Mediolani, tradit & examinac. Barbat. consil. 58. incip. sapienter dicit Psalmista, in 14. col. cum 3. seq. in 2. vol. Simile statutum dicit Ioannes Imolenf. consil. 16. in ciuitate Imolenf. & Franc. Aret. consil. 16. in Senenfi ciuitate,* tamen propter repudiationem, collationem, & ius deliberandi, vel ob inuentarii necessitatem, & alia quædam, quæ ex sequentibus apparebunt, valde vtilis & necessaria est aditionis & repudiationis speculatio.

¶ Neque tamen verum arbitrator, quod tradunt ex consuetudine sublatam esse, l. cum heredes, de acq. poss. P. Nam concesso, quod heredes in Gallia se dicant saluos seu possessores hereditatis, sine alio corporali ministerio: nihilominus egemus illorum declaratione, vt sciamus num velint esse heredes, vel nolint aut velint repudiare, si enim cum heredes instituti sunt, iura trahunt ad illos a morte testatoris, egent de declaratione repudiationis, nisi velint implicari oneribus hereditariis. ¶ Addit tamen Baldus, quod existante hac consuetudine, per quam fiat translatio sine actu aliquo possessionis, ideo non censetur sublatum remedium possessionis ad adipiscendam executionem. Et quamuis possessio ipso iure continetur in heredem perinde, ac si fuisset apprehensa: tamen quia ipsa possessio est iuris, pro adipiscenda actuali possessione, potest in teutare quis remedium, l. si de edict. D. Adriat. tol. quod est remedium adipiscendi rem, & interdictum quorum bonorum. De quibus vide fise disputantem & citantem interpretes Bart. Chastanum, ad §. 1. de successione, nu. 1. 2. 3. 4. vbi & de consuetudine, *le mort fuisse le vis. &c. in consuet. Burg. Vbi & restringitur regula illa in quatuor casibus, inter quos & excipitur causa heredum succedentium ex testamento. Sed & si is qui dicitur saluus morte alienius ex consuetudine, vendat ius suum alteri antequam adipiscatur reale possessionem, talis emtor non poterit se dicere vestitum vel salutum, Bal. ad rub. de caus. posses. & propr. Chass. ad §. 14. ad ver. la femme Mariee, nu. 15. des droits appartenans a gens mariez, in consuet. Burg.*

De iure deliberandi. Cap. 2.

- 1 Deliberandi iuris causa impulsiva.
- 2 Heres qui cepit administrare, non habet ius deliberandi.
- 3 Deliberare unde dicatur.
- 4 Cretio hereditatis quid, & forma: duplex, vulgaris & continua, & qua, nu. 5.
- 5 Cretio num distingueretur ab aditione.